

(Καρδάμ.) γραμματιζομένους πολλαχ. βορ. ιδιωμ. γραμματίζομένους Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λήμν. Μακεδ. (Πεντάπολ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀκαρναν.) γραμματινιζοόμενος Σίφν. γραμματ'σούμενους Ἡπ. (Ἰωάνν.) γραμμαντ'ζοόμενους Ἡπ. (Δωδών.) Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Τὸ ἀρχ. ρ. γ ρ α μ μ α τ ί ζ ω.

Α) Μετβ. 1) Κυριολ. καὶ μεταφ., σχεδιάζω ποικίλματα ἐπὶ ὑφάσματος, ζωγραφίζω Μακεδ. (Κοζ.) Ρόδ. : Γραμματίζω τὰ πλουμιά Ρόδ. || Ἀσμ.

Ἀπόφιν δὲν κοιμήθηκα καὶ σήμερον νυστάζον

γὰρ διὰ ματοῦλια παρδαλά, γὰρ διὰ γραμματισμένα

Κοζ. 2) Δαπανῶ καὶ φροντίζω διὰ τὴν μόρφωσιν τινος, μορφώνω τινὰ Ἡπ. Πελοπν. (Κλειτορ.) Πόντ. (Τραπ.) Στερελλ. (Αίτωλ.) Τσακων. (Πραστ.) Χίος : Γραμματίσει τὸ παιδί του Κλειτορ. Γραμματίζ'νι τὰ πιδιά τώρα οὐ κόσμονος Αἰτωλ. Τὰ γραμματίσει τὰ παιδιά του μ' ὅλη τὴ φτώχεια Χίος. Ἐγὼ ἐγραμμάτ'σα σε καὶ ἀτώρα καὶ ἀκούεις με (ἐγὼ σοῦ ἐμαθα γράμματα καὶ τώρα δὲν με ἀκούεις) Τραπ. Ὅσα τὰ καμπζία σι σ' ἐγραμμάκιε (ὅλα τὰ παιδιά του τὰ μόρφωσε) Πραστ. Συνών. μ ο ρ φ ὶ ν ω, σ π ο υ δ ᾶ ζ ω.

Μετοχ., ὁ γνωρίζων γράμματα, ὁ πεπαιδευμένος κοιν. καὶ Καππ. (Φλογ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) : Γραμματισμένος ἄνθρωπος—γραμματισμένη γυναῖκα—γραμματισμένο παιδί κοιν. Γραμματ'σμένου π'δὶ Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μὴ βάσῃς πρὸ γραμματισμένη γυναῖκα, γιατί θὰ σοῦ πῇ : σὴν πα σὺ νὰ μιλήσω ἐγὼ Κύθηρ. Ἀμα πάρῃς γραμματισμένη γυναῖκα, θὰ σ' ἐχῇ σήκω-κάτσε (=θὰ σὲ ὑποτάσῃ) Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἀφοῦ ὄσαι γραμματισμένος, δὲν βαστᾷς σαρκωκοστή; Σέριφ. Γὰρ ἰδὲς ἐλόγον σ', πού 'σι δὰ γραμματιζοόμενους, νὰ ἰδοῦμ' ξέρ'ς τίποντις Στερελλ. (Παρνασσ.) Γύρ'σι 'ς τοῦ χουριὸ τρανὸς καὶ γραμματ'σμένους Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Φρ. Γραμματισμένος ἄνθρωπος (εἰρωνικῶς) κοιν. Ἐσεῖς οἱ γραμματινιζοόμενοι θὰ χαλάσετε τὸν κόσμον Σίφν. Ὁ κόσμος ἄς σοὶ γραμματισμέντ'ς θὰ δαβαῖν' (ὁ κόσμος ἀπὸ τοὺς γραμματισμένους θὰ χαλάσῃ συνών. με τὴν προηγουμ.) Χαλδ. Θὰ μᾶς χαλάσῃ ὁ Θεὸς 'πὸ τοὺς γραμματισμένους Εὐβ. (Βρύσ.) Ἡ φρ. εἰς παραλλαγή. κ.ά. || Γνωμ. Ὅταν μιλοῦν οἱ νοικοκυροὶ, νὰ σωπαῖνουν οἱ γραμματισμένοι (ὅτι ὁ πρακτικὸς ἄνθρωπος ἐκτιμᾷ καλῶτερον τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸν ἔχοντα θεωρητικὴν μόρφωσιν) Σάμ. || Ἀσμ.

Βλαχούλα δὲν παντρεύεται, τβοπάνη ἄντρα νὰ πάρῃ, θὰ πάρῃ παππαδόπουλο, πού 'ναι γραμματισμένο Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Γιατ' εἶν' ἀπ' ὅλες ὁμορφῇ τσ' ἀπ' ὅλες προκομμένη τσαι 'ς τὸ σκολειὸ ἐπῆαινε τσ' εἶναι γραμματισμένη Θήρ. (Οἶα).

Καὶ τί τ-τραοῦδγια νὰ σοῦ πῶ, πού 'σαι γραμματισμένος Τῆλ.

Ἐνας νιός, 'να παλληκάρη | σὰν τ'ἀστρί, σὰν τὸ φεγγάρι, μὰ ἦταν καὶ γραμματισμένος, | 'ς τὴν ἀγάπῃ μπερδεμένος Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Μέσα 'ς τὴν κούγια κάθεσαι σὰμ Παναγιά γραμ-μένη, πού 'ρκουνδαὶ καὶ σὲ προσκυνοῦν οὐλ-λ' οἱ γραμματισμένοι

Κῶς (Πυλ.) Ἡ σημ. τῆς μετοχ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Χρον. Μορ. Η στ. 7535 (ἐκδ. J. Schmitt) «ἄνθρωπος ἦτον φρόνιμος, καλὰ γραμματισμένος» καὶ Μαχαιρ. (ἐκδ. R. Dawkins) 1, 616 «ὁποῖος ἦτον δυνατὸς καὶ πολλὰ γραμματισμένος» καὶ Ἐρωτόκρ. Γ 1607 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «καλὰ καὶ νά 'τον φρόνιμη, πολλὰ γραμματισμένη». Συνών. β ι β λ ι ᾱ ν ο ς.

Β) Ἀμτβ. 1) Ἐπαναλαμβάνω πολλάκις λέξιν κατὰ γράμμα Α. Μωραϊτίδ., Διηγ. 2, 122: Τί γράμμα καὶ ξέ-γραμμα, παππᾶ Νικόλα! Πᾶνε ὀχτὼ χρόνια τώρα καὶ ἡ αἰδεσιμότης σου κάθεσαι καὶ μοῦ γραμματίζεις. 2) Ἐκ-παιδεύομαι, μορφώνομαι Ἰων. (Ἀλάτσατ.) : Εἶπα, τὸ παιδί μου τοῦλάχιστο νὰ γραμματίσῃ (νὰ μάθῃ γράμματα).

γραμματικὴ ἡ, λόγ. κοιν. γραμμακτιδὴ Τσακων. (Πραστ.)

Τὸ ἀρχ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ῆ.

1) Τὸ σχετικὸν με τοὺς γραμματικούς κανόνες τῆς γλώσσης μάθημα λόγ. κοιν. καὶ Τσακων. (Πραστ.) : Κάνομε διὰ φορὲς τὴ βδομάδα γραμματικὴ. Τὸν σήκωσε ὁ δάσκαλος καὶ δὲν ἤξερε γραμματικὴ λόγ. κοιν. τὰ γραμμακτιδὴ ὃ 'ν' ἐγκον καὶ (εἰς τὸ μάθημα τῆς γραμματικῆς δὲν πηγαίνει καλὰ) Πραστ. β) Βιβλίον διδακτικὸν περιέχον τοὺς γραμματικούς κανόνες τῆς γλώσσης λόγ. κοιν. : Ξέχασα τὴ γραμματικὴ μου 'ς τὸ σχολεῖο. 2) Ἡ ὑπηρεσία γραμματέως, ἡ γραφικὴ ἐργασία Χίος : Ἐδούλευαν σὲ γραμματικές (ἐκαμμον χρέη γραμματέων, εἰργάζοντο ὡς γραμματεῖς).

Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικὴ πολλαχ. καὶ Καππ. (Φλογ.) καὶ ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμματ'κὴ Λήμν. Γραμματιτὴ Μέγαρ. Νίσυρ. Γραμματικὴ Θήρ. Κρήτ. (Ἀγιος Βασίλ. κ.ά.) Σάμ. Γραμματ'κὴ Πάρ. Σάμ. Γραμματικὸ τό, Θήρ.

γραμματίκι τό, Μακεδ. (Ἀγιος Νικόλ. Βέρ.) —Λεξ. Γαζ. γραμματίξ' Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ α μ μ ᾶ τ ι.

Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἡ ἀκκνοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) ἐνθ' ἄν. : Ἐπῆασα ἓνα γραμματίξ' Μακεδ. (Κοζ.) Ἡ γ'ναῖκα τ' τραγ'δάει σὰ γραμματίξ' αὐτόθ. Συνών. ἀ γ κ α θ ο π ο ὕ λ λ ι, ἀ γ ρ ι ο κ ᾶ ν α ρ ο, ἀ μ α ρ α ν τ ᾶ κ ι, ἀ μ ᾶ ρ α ν τ ο ς 3, β α σ ι λ ο π ο ὕ λ λ α 2, γ α ρ δ ῆ λ ι Α1, γ ρ α μ μ α τ ι κ ὸ ς 1, γ ρ α μ μ α τ ι κ ο ὕ δ α, γ ρ α μ μ α τ ι κ ο ὕ δ ι, γ ρ α φ τ ῖ κ ι, κ α ρ δ ε ρ ῖ ν α, κ ο ρ κ ο π ο ὕ λ λ α, π α π π α δ ῖ τ σ α, σ τ ρ α γ α λ ῖ ν ο ς, τ ο υ ρ κ ᾶ κ ι, τ ο υ ρ κ ο π ο ὕ λ λ α, τ ο υ ρ κ ο π ο ὕ λ λ ι.

γραμματικόπουλος ὁ, Κέρκ.— Ν. Πολίτ., Λαογρ. 1 (1909), 232 γραμματικόπουλο τὸ Εὐβ. (Κάρυστ.) Προπ. (Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὸ ς καὶ τῆς παραγωγ. κα-ταλ. -π ο υ λ ο ς.

Ὁ ἐγγράμματος νέος ἐνθ' ἄν. : Ἀσμ.

Φέρτε μου 'δῶ κρασί νὰ πιῶ, φέρτε μ' ψωμί νὰ φάω καὶ σὺ, γραμματικόπουλε, κατέβασ' τὸ σπαθί μου Κέρκ.

Ἐνα γραμματικόπουλο κ' ἓνα γραμματισμένο μιᾶς χήρας κόρη ἀγαπᾷ καὶ δὲ μπορ' νὰ τὴν πάρῃ Προπ. (Μηχαν.)

Καὶ οἱ παππᾶδες καὶ αὐτοὶ χάσανε τὰ χαρτιά τους καὶ τὰ γραμματικόπουλα χάσαν τὰ γράμματά τους Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικόπουλος καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πειρ. Ζάκ. καὶ ὡς παρων. Ἀθῆν.

γραμματικός ὁ, κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ.) γραμ-ματικός Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Πάτμ. Σύμ. Ρόδ. Τῆλ. γραμματ'κὸς κοιν. βορ.

ιδιωμ. γραμματικὸ Τσακων. (Πραστ.) γραμματικὸ Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) Θηλ. γραμματικὴ Παξ. γραμματικέσσα Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὀφ. Τραπ.) Πληθ. γραμματιτσοὶ Ἰος γραμ-ματιτθοὶ Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Πάτμ. Σύμ. Ρόδ. Τήλ.

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς, τὸ ὅπ. ἐξ οὐσιαστικοποιήσεως τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς.

1) Ὁ γραμματεὺς, ὁ γραφεὺς δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ γραφείου κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Ὁ γραμματικὸς τῆς Κοινότητος σύνθηθ. Νὰ σοῦ δώσῃ ἓνα χαρτὶ ὁ γραμματικὸς Εὐβ. (Βρύσ.) Νὰ ζᾶρε τὸ γραμματικὸ νὰ ντὶ δῇ τὸ χαρτὶ (νὰ πᾶς στὸν γραμματικὸ νὰ σοῦ δώσῃ τὸ χαρτὶ) Μέλαν. Ὁ δάσκαλε ἔνι γραμματικὸ αὐτόθ. Πάν-νε 'ς τὸν γραμ-ματικὸν νὰ σοῦ βγάλῃ ἓναμ βιστοποιητικὸ Κῶς. Θὰ στρέξουν ἑραπέζια γιὰ νὰ φᾶνε παπῶδοι, ψάρτες, δημάρτθοι, γραμ-ματιτθοὶ (θὰ στρέξουν=θὰ στρώσουν, θὰ ἐτοιμάσουν) Τήλ. Εἶνι γραμματικὸς τοῦ δισπότη Μακεδ. (Σισάν.) Κατέεις κεινονὲ τὸ Μαθιὸ πού 'κανε 'ς τὴ χώρα τὸ γραμματικὸ; (κατέεις=γνωρίζεις) Δ. Κρήτ. Ἦτανε μνιὰ πέτρα καί, 'φόντα θέλανε νὰ ποῦνε τίποτα ὁ πρόεδρος ἢ ὁ γραμματικὸς γιὰ οὐλο τὸ χωριό, καθότανε πάνου καὶ ὕστερις τὸ 'λεγε νὰ ντ' ἀκούσῃ οὐλο τὸ χωριὸ Πελοπν. (Δίβρ.) Ὁ κύρης ἀτες ἦτονε γραμματικὸς 'ς τὸ κονάκι (=διοικητήριον) Οἶν. Ὁ Γιάννε 'ς σὸ μαγαζὶ γραμματικὸς ἔνι, 'ς σὸ πούλεμαν ἀπάνου 'κ' ἔνι (ὁ Γιάννης εἶναι γραφεὺς εἰς τὸ μαγαζὶ, δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς πωλήσεως) αὐτόθ. Μπορεῖ νὰ εἶνι κανὲ πρᾶμα πού νὰ ξέχασι ἢ γραμματ'κὸς νὰ τοῦ πιράσ' 'ς τοῦ τεφτέρ' Θράκ. (Αἶν.) || Φρ. Καλὸς γραμματικὸς! (εὐχὴ) Πελοπν. (Οἶν.) || Αἶνιγμ.

Κέρατα φορεῖ, | βόγδι 'ἐν εἶναι,
σαμάρι ἔχει, | γαιδούρι 'ἐν εἶναι,
προβατεῖ τσαὶ γράφει, | γραμ-ματικὸς 'ἐν εἶναι
(=ὁ κοχλίας) Εὐβ. (Κουρ.) Τὸ αἶνιγμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Καθαρογλώσσ.

Ἀσπρο χαρτὶ καὶ ξέξασπρο καὶ ξέξασπρο μελάνι
καὶ ξέξασπρος γραμματικὸς, ξέξασπρο γράμμα κάνει
Κρήτ. (Μεραμβ.) || Ἄσμ.

Θωρεῖς τα δὰ τὰ λόγια μου πὼς βγαίνουν ἓνα - ἓνα,
σὰ δὲ γαλὸ γραμματικὸ ἀπὸν βαστᾷ τὴ βέννα
Κρήτ.

Γραμματικὲ κ' ἐπίσκοπε καὶ ψάλτη κι ἀναγνώστη,
πού 'γραφες γράμματα πολλὰ, δεφτέρια γιὰ τὴν Πόλῃ
Ἦπ. (ΡΙζοβ.)

Γραμματικὲ καὶ ψαλτικὲ καὶ ψάλτη κι ἀναγνώστη,
'ς τὸ φεγγαράκι κάθεσαι καὶ γράφεις κι ἀναγνώνεις,
Θεσσ. Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Τὰ δέργια τοῦ τσαμβουνιστιῇ, τὰ πέδ-δε του δαχτύλια
νὰ τὰ 'χαν οἱ γραμ-ματιτθοὶ νὰ τὰ 'καμναν god-dύλια
Κάλυμν.

Εἶχαμ παπ-πᾶδες δώδεκα, γραμ-ματικὸς τριάντα
καὶ δγιᾶκους ἄλ-λδους δώδεκα καὶ 'γράφουν δὰ προυκιά
της

Κῶς (Πυλ.)

Τὴ γόρη σου τὴν ὁμουργῇ γραμματ'κὸς τὴ θέλ',
μ' ἂν εἶνι κι γραμματ'κὸς πουλλὰ προικιά γυρεῖ
Λήμν.

Γραμματικὸς ἐκάθουνταν ἀπάνου σ' ἄσπρη πέτρα,
ἔγραφιν κι κοντύλιαζιν τριῶν χρονῶν μιλάρι
Μακεδ. (Δαμασκ.)

Τὰ ὄρη κάνουνε βοσκὸς καὶ τὸ κρασί δεκρῆδες
καὶ τὰ σκολειὰ γραμματικὸς κ' ἢ λύρα μερακλῆδες
Κρήτ. (Μόδ.)

Μὰ μένα ἢ τυατέρα μου εἶν' ἥλιος καὶ φεγάρι,
γραμματικὸς τήνε 'γαπᾷ καὶ θέλει νὰ τὴ βάρῃ
Ἰος. Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Δέκα γιαιοὶ νὰ στέκουνε καὶ δέκα μαθητᾶδες
καὶ δεκοχτὼ γραμ-ματικοὶ νὰ γράφουν δὸνς γιορᾶδες
(γιορᾶδες=πληγές) Κῶς (Πυλ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Γιὰ νὰ νιφτοῦν οἱ ἄνιφτοι, νὰ πιοῦν οἱ διψασμένοι,
νὰ βάλουν κ' οἱ γραμματικοὶ νερό 'ς τὸ καλαμάρι
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Κερά μ', τὴ θυγατέρα σου, κερά μ', τὴν ἀκριβή σου
γραμματικὸς τὴ γύριψι κι ψάλτης νὰ τὴν πάρῃ
Θράκ. (Τσακίλ.)

Πάρτε με τσ' ἀνεβάστε με 'ς τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω,
γιὰ νὰ 'βρῶ τὸ γραμματικὸ πού γράφει τσ' ἀδιγράφει
Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) 2) Ὁ ἐγγράμματος, ὁ μορφω-
μένος κοιν. καὶ Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Ἀπὸ τοῦ
γραμματικῶν νὰ φορῶν (ἀπὸ τοὺς μορφωμένους νὰ φο-
βᾶσαι) Μέλαν. 3) Ὁ διδάσκων γράμματα, ὁ διδάσκαλος
Θράκ. (Αἶν.) 4) Ὁ σπουδαστής, ὁ μαθητὴς Εὐβ. (Ἀγία
Ἄνν. Στρόπον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Γραμματ'κέ, καλὸν
πρόδου! (καλὴν πρόδου) Στρόπον. Καμένος γραμματι-
κὸς πού 'ναι κ' εὐτός! Ἐχω τότε πὼς δὲν ἤξερε νὰ βγάλῃ
τὸ μάτι του (=εἶναι δύσνους) Ἀπύρανθ. 5) Ὁ εἰσπράκτωρ
τῶν δημοσίων φόρων Λυκ. (Λιβύσσ.) 6) Ὁ δευτερός ἢ τρί-
τος πλοίαρχος τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου Ἀθῆν. Ἀντικύθ. Ἐρεικ.
Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. 7) Ὁ ἐπιστάτης ἐπαύλεως
Μακεδ. (Καταφύγ.) 8) Ὁ ἰχθύς Ἰουλίς ἢ τουρκικὴ (Iulis
turcica) τῆς οἰκογ. τῶν Ἰουλιδῶν (Iulidae) Αἶγιν. Πελοπν.
(Μεγαλοχ.) Πόρ. Συνών. εἰς λ. γ ρ α β α ν ᾱ ς. 9) Τὸ
πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς
οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) Σκυρ. Συνών. εἰς λ.
γ ρ α μ μ α τ ι κ ι.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικὸς καὶ ὡς κύριον ὄν. Θράκ.
(Μάδυτ.), ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ἄνδρ.
Ἀντίπαξ. Κέρκ. Μακεδ. (Ρητίν. Ροδολίβ.) Παξ. Σίφν.
Φοῦρν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμματικοῦ τοῦ,
Ἄνδρ. (Κόρθ.) Εὐβ. (Κουρ.) Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀνδρί-
τσ.) Γραμματ'κού Ἦπ. (Κόνιτσ.) Τήν. (Πύργ.) Γραμματικὸ
τό, Ἀττικ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἠλ.
Κερπιν.) καὶ ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1166 Στερελλ. (Φωκ.)

γραμματικούδα ἢ, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς καὶ τῆς ὑποκορ. κκ-
ταλ. -ο ὅ δ α.

Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis)
τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae). Συνών. εἰς λ.
γ ρ α μ μ α τ ι κ ι.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικούδα καὶ ὡς κύρ. ὄν.
Θράκ. (Αἶν.) Λήμν.

γραμματικούδι τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.
κ.ά.) Πελοπν. (Οἶν.) — Γ. Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 102,
Τὰ παλληκάρ., 8 — Λεξ. Γαζ. γραμματ'κούδ' Θεσσ. (Μηλ.
Ὀλυμπ. Πήλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν.) Λέσβ. Μακεδ.
(Ἅγιος Νικόλ. Ἄρν. Παρθεν. Σιτοχ. Χαλκιδ.) Σκυρ.
Στερελλ. (Παρνασσ.) γραμ-ματικούγι Εὐβ. (Ἀνδρων. Κουρ.
Κύμ.) γραμμακικούδ' Λέσβ.

